

PARAULA I VIDA

Les famílies i la vida

El president del Pontifici Consell per a la Nova Evangelització, Mons. Rino Fisichella, va demanar a Barcelona i a altres onze grans ciutats europees (Budapest, Brussel·les, Dublín, Frankfurt, Lisboa, Liverpool, París, Torí, Varsòvia, Viena i Zagreb) la participació en unes actuacions en ordre a promoure la nova evangelització. A les dues reunions que hem celebrat els respectius pastors diocesans a la seu del Consell vàrem acordar realitzar unes actuacions comunes a cada una de les dotze ciutats durant aquesta Quaresma, involucrant les parròquies, les comunitats i les institucions de la diòcesi en la mesura que sigui possible.

Amb aquesta iniciativa, que es fa a dotze grans ciutats europees, es vol posar en relleu la consciència que ha de tenir sempre l'Església que existeix per evangelitzar, és a dir, per donar a conèixer als homes i les dones de cada temps la persona de Jesús, el nostre Salvador, i el seu Evangeli. També s'ha volgut posar en relleu que el bisbe és, en cada Església diocesana, el primer evangelitzador.

Per això, els bisbes de les dotze Esglésies diocesanes que fem la Missió Metròpolis ens hem proposat fer tres catequisis o exposicions de la fe cristiana adaptades a tres grups de persones: una als catecúmens, una altra als joves i una darrera a

La basílica de la Sagrada Família va acollir ahir a la tarda l'acte dedicat a les famílies

les famílies. Ahir, a les cinc de la tarda, a la basílica de la Sagrada Família, tinguérem la catequesi dirigida a les famílies. El passat 18 de desembre, amb motiu de la celebració del Dia de la Família, ja vaig convidar les famílies a aquesta eucaristia d'ahir. Ens reunírem en la vigília de la festa de l'Anunciació del Senyor, que celebra l'Encarnació de Jesús en les entranyes virginals de Maria. No podíem tenir un motiu millor per reflexionar sobre el valor de la família i de la vida.

El matrimoni i l'amor conjugal estan ordenats, per la seva pròpia naturalesa, a la procreació i a l'educació dels fills. El matrimoni capacita els esposos per a la màxima donació possible de si mateixos, convertint-se en cooperadors de Déu per donar la vida a una altra persona humana, al fill. Així, els esposos, a la vegada que es donen entre ells, donen més enllà d'ells mateixos la realitat del fill, reflex vivent del seu amor mutu, signe permanent de la unitat conjugal i síntesi viva del seu ésser de pare i de mare.

La vida humana des del primer moment de la seva concepció és un obsequi meravellós de Déu. Ell ha creat aquesta vida i la valora moltíssim; per això, ens ha donat aquest manament: «No mataràs!» Aquest manament, també en els seus continguts més positius de respecte, amor i protecció de la vida humana, obliga a tots.

Maria, per obra de l'Esperit Sant, va concebre el Fill de Déu en les seves entranyes virginals. Jesucrist és el «fruit beneït del ventre» de la Verge Maria. I és cert que tots els concebuts i encara no nascuts són també *fruits beneïts* de Déu, ja que Ell els ha atorgat l'existència en el si matern. La maternitat és sempre una bona notícia perquè està vinculada a una nova vida humana, que és l'obra més excelsa de la creació.

El Concili Vaticà II, en el seu missatge conclusiu, fa una meravellosa crida a les dones: «Vosaltres esteu presents en el misteri de la vida que comença [...]. Reconcilieu els homes amb la vida». La mare admira el misteri de la vida i amb una intuïció singular comprèn allò que porta dins seu. La mare accepta i estima com a persona el fill que porta en el seu si.

El respecte i l'amor de les famílies a la vida desitgem que sigui un dels fruits de la Missió Metròpolis que estem celebrant també a Barcelona.

† **Lluís Martínez Sistach**
Cardenal arquebisbe de Barcelona

Per promoure la nova evangelització

El passat 23 de febrer, en una conferència de premsa, el cardenal Lluís Martínez Sistach, arquebisbe de Barcelona, va informar dels actes de la Missió Metròpolis, que se celebra actualment a Barcelona i a altres onze ciutats europees. Varen intervenir, amb el cardenal, el Dr. Armand Puig, degà de la Facultat de Teologia de Catalunya, Mn. Bruno Bérchez, delegat de Pastoral de Joventut, i el Dr. Sergi Rodríguez, delegat de Mitjans de Comunicació Social de l'Arquebisbat. La Missió Metròpolis vol promoure la nova evangelització, oferint la fe cristiana amb un nou ardor i amb nous mètodes, involucrant les parròquies, les comunitats i les institucions de l'arxidiòcesi. Consisteix en el fet de *sortir*, d'anar a trobar les persones, sense jutjar ningú, i d'*anunciar* Jesucrist i el seu Evangeli.

GLOSSA

Els nostres patriarques

L'àvia Lluïsa ha mort, envoltada dels seus fills i nets, a una edat avançada. Una de les nètes va escriure aquest text, referit als avis i les àvies en general però pensant en la seva àvia tot just traspasada: «Asseguts prop seu ens expliquen històries i records de joventut amb la seva veu dolça, tremolosa, lenta, suau... amb una suavitat que només el temps pot teixir. Ens regalen el seu somriure silenciós amb la mirada d'uns ulls cansats, malenconiosos i, en ocasions, enterbolits, absents. Ens ofereixen la seva vida, tenen per a nosaltres tot el temps del món... Són únics per transmetre afecte, serenor, seguretat... Perdonen d'antuvi, sense pensar-s'hi gaire. Ens escolten sense defallir, esforçant-se per captar els sons de les paraules; la seva oïda ja no és el que era... La seva presència silenciosa enmig del brogit familiar ens aporta pau; les seves mans tremoloses i arrugades ens donen seguretat; el pastís dels seus aniversaris té moltes espelmes... La solitud és la seva companya de camí vers el capvespre. Estimen incondicionalment i per això, quan se'n van, deixen aquest món una mica millor.»

«Senyor, que les llàgrimes netegin els nostres ulls i puguem copsar els tresors que tenim a prop en els nostres avis; que sapiguem estar al seu costat amb comprensió, fent-los companyia fins al traspàs

vers el Déu de l'Amor i que, quan ens arribi l'hora del repòs etern, trobem la mà del Pare que ens dugui a retrobar-nos amb ells, en el seu amor etern.» L'aportació que les persones fan —arribada l'ancianitat— a les vides dels més joves i la necessària resposta que se'n deriva, queda ben descrita en la reflexió de la néta, que els qualifica de tresor malgrat les xacres que de forma desigual els afecten i els poden conduir, fins i tot, a una aparent llunyania de nosaltres.

Fragilitat, limitacions, patiments... Paraules que acompanyen sovint això que anomenem *la tercera edat, la gent gran...* però que són, en definitiva, els nostres avis i àvies, els nostres patriarques, els nostres Abraham i Sara, Isaac i Rebeca... Responguem amb amorosa paciència la que ells han tingut amb nosaltres, oferim-los ajuda material i moral, acolliment i consol. Responguem al seu amor amb amor i servei, concretat en suport material, estones de companyia, paraules amables, condicions de vida dignes. Tenir ben present que, servint-los, servim Jesús. «Fill meu, acull el teu pare quan sigui vell, no l'entristeixis durant tota la seva vida. Si perd el seny, sigues comprensiu; no el tractis amb menyspreu, tu que et trobes en la plenitud de les forces» (*Sir 3, 12-13*).

Enric Puig Jofra, SJ

Concili Vaticà II: la dignitat de la persona humana

Fragment de l'homília del beat Joan XXIII, pronunciada el dia 11 d'octubre de 1962 —ara fa 50 anys— en l'obertura del Concili Vaticà II.

«Els homes cada dia estan més convençuts que la dignitat de la persona humana i la seva deguda perfecció són uns valors molt importants i que exigeixen esforços arduos per a la seva consecució.

»Enmig d'aquesta situació, l'Església catòlica, que per mitjà d'aquest Concili ecumènic alça la torxa de la veritat religiosa, vol mostrar-se mare amorosíssima de tots, benigna, pacient i plena de misericòrdia i de bondat pels fills que n'estan separats.»

Beat Joan XXIII

DIUMENGE V DE QUARESMA

► Lectura del llibre de Jeremies (Jr 31,31-34)

Vindran dies, diu l'oracle del Senyor, que pactaré amb el casal d'Israel i amb el casal de Judà una aliança nova. No serà com l'aliança que vaig pactar amb els seus pares el dia que els vaig donar la mà per fer-los sortir del país d'Egipte; aquella aliança, ells la van trencar, tot i que jo era el seu amo, diu l'oracle del Senyor.

L'aliança que jo pactaré després d'aquells dies amb el casal d'Israel serà aquesta, diu l'oracle del Senyor: Posaré la meva llei en el seu interior, l'escriurà en els seus cors. Llavors jo seré el seu Déu, i ells seran el meu poble. No caldrà que s'instrueixin l'un a l'altre dient: «Coneixeu qui és el Senyor», perquè tots em coneixeran; del més petit al més gran, diu l'oracle del Senyor, ja que els perdonaré la culpa i no recordaré més el seu pecat.

► Salm responsorial (50)

R. *Déu meu creeu en mi un cor ben pur.*

Compadiu-vos de mi, Déu meu, vós que estimeu tant; / vós que sou tan bo, esborreu les meves faltes; / renteu-me ben bé de les culpes, / purifiqueu-me dels pecats. R. Déu meu, creeu en mi un cor ben pur, / feu renéixer en mi un esperit ferm. / No em llenceu de la vostra presència, / ni em prengueu el vostre esperit sant. R.

Torneu-me el goig de la vostra salvació, / que em sostingui un esperit magnànim. / Ensenyaré els vostres camins als pecadors, / i tornaran a vós els qui us han abandonat. R.

► Lectura de la carta als cristians hebreus (He 5,7-9)

Germans, Jesús, durant la seva vida mortal, s'adreçà a Déu, que el podia salvar de la mort, pregant-lo i suplicant-lo amb grans clams i amb llàgrimes. Déu l'escoltà per la seva submissió. Així, tot i que era el Fill, aprengué en els sofriments què és obeir, i un cop consagrat sacerdot es convertí en font de salvació eterna per a tots els qui se li sotmeten.

► Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 12,20-33)

En aquell temps, alguns d'entre els grecs que havien pujat a Jerusalem per adorar Déu en ocasió de la festa, anaren a trobar Felip, que era de Bet-Saida de Galilea, i li pregaven: «Senyor, voldríem veure Jesús». Felip anà a dir-ho a Andreu i tots dos ho digueren a Jesús. Jesús els respongué: «Ha arribat l'hora que el Fill de l'home serà glorificat. Us ho dic amb tota veritat: si el gra de blat, quan cau a terra, no mor, queda sol, però si mor, dóna molt de fruit. Els qui estimen la seva pròpia vida la perden; els qui no l'estimen en aquest món, la guarden per a la vida eterna. Si algú es vol fer servidor meu, que em segueixi, i s'estarà on jo m'estic. El Pare honorarà els qui es fan servidors meus.

En aquests moments em sento torbat. Què he de dir? Pare salveu-me d'aquesta hora? No, és per arribar en aquesta hora que jo he vingut. Pare, gloriifiqueu el vostre nom». Una veu va dir del cel estant: «Ja l'he glorificat, però encara el glorificaré». La gent que ho sentí deia que havia estat un tro; d'altres deien que un àngel li havia parlat. Jesús els digué: «No és per mi que s'ha sentit aquesta veu, és per vosaltres. Ara és el moment que aquest món serà condemnat. Ara el sobirà d'aquest món serà expulsat, i jo, quan seré enlairat damunt la terra, atrauré tothom cap a mi». Deia això indicant com havia de ser la seva mort.

► Lectura del libro de Jeremías (Jr 31,31-34)

«Mirad que llegan días —oráculo del Señor— en que haré con la casa de Israel y la casa de Judá una alianza nueva. No como la alianza que hice con sus padres, cuando los tomé de la mano para sacarlos de Egipto: ellos quebrantaron mi alianza, aunque yo era su Señor —oráculo del Señor—. Sino que así será la alianza que haré con ellos, después de aquellos días —oráculo del Señor:

»Meteré mi ley en su pecho, la escribiré en sus corazones; yo seré su Dios, y ellos serán mi pueblo. Y no tendrá que enseñar uno a su prójimo, el otro a su hermano, diciendo: "Reconoce al Señor." Porque todos me conocerán, desde el pequeño al grande —oráculo del Señor—, cuando perdone sus crímenes y no recuerde sus pecados.»

► Salmo responsorial (50)

R. *Oh Dios, crea en mí un corazón puro.*

Misericordia, Dios mío, por tu bondad, / por tu inmensa compasión borra mi culpa; / lava del todo mi delito, / limpia mi pecado. R.

Oh Dios, crea en mí un corazón puro, / renuévame por dentro con espíritu firme; / no me arrojes lejos de tu rostro, / no me quites tu santo espíritu. R.

Deuélveme la alegría de tu salvación, / afiánzame con espíritu generoso: / enseñaré a los malvados tus caminos, / los pecadores volverán a ti. R.

► Lectura de la carta a los Hebreos (He 5,7-9)

Cristo, en los días de su vida mortal, a gritos y con lágrimas, presentó oraciones y súplicas al que podía salvarlo de la muerte, cuando en su angustia fue escuchado.

Él, a pesar de ser Hijo, aprendió, sufriendo, a obedecer. Y, llevado a la consumación, se ha convertido para todos los que le obedecen en autor de salvación eterna.

Crist Salvador. Pintura d'El Greco, Sala del Redemptor (Ciutat del Vaticà)

► Lectura del santo evangelio según san Juan (Jn 12,20-33)

En aquel tiempo, entre los que habían venido a celebrar la fiesta había algunos griegos; estos, acercándose a Felipe, el de Betsaida de Galilea, le rogaban: «Señor, quisiéramos ver a Jesús.» Felipe fue a decírselo a Andrés; y Andrés y Felipe fueron a decírselo a Jesús. Jesús les contestó: «Ha llegado la hora de que sea glorificado el Hijo del hombre. Os aseguro que si el grano de trigo no cae en tierra y muere, queda infecundo; pero si muere, da mucho fruto. El que se ama a sí mismo se pierde, y el que se aborrece a sí mismo en este mundo se guardará para la vida eterna. El que quiera servirme, que me siga, y donde esté yo, allí también estará mi servidor; a quien me sirva, el Padre lo premiará.

Ahora mi alma está agitada, y ¿qué diré?: Padre, líbrame de esta hora. Pero si por esto he venido, para esta hora. Padre, glorifica tu nombre.» Entonces vino una voz del cielo: «Lo he glorificado y volveré a glorificarlo.» La gente que estaba allí y lo oyó decía que había sido un trueno; otros decían que le había hablado un ángel. Jesús tomó la palabra y dijo: «Esta voz no ha venido por mí, sino por vosotros. Ahora va a ser juzgado el mundo; ahora el Príncipe de este mundo va a ser echado fuera. Y cuando yo sea elevado sobre la tierra atraeré a todos hacia mí.» Esto lo decía dando a entender la muerte de que iba a morir.

COMENTARI

L'hora de Jesús

sús. Per expressar el que vol dir l'evangeli segons Joan amb aquesta expressió podríem dir que l'hora és Jesús. L'hora de Jesús, com diu el text d'avui, és l'hora de la seva glorificació, de la seva plenitud (12,23 i 17,1).

Però, ensems, la glorificació és l'exaltació o elevació de Jesús en la creu. La formulació joànica és ben característica: «Quan jo sigui enlairat de la terra atrauré tothom cap a mi». Deia això indicant amb quina mort havia de morir (12,32-33). Resulta paradoxal que la mort de Jesús, «el gra de blat que cau a terra i mor», sigui presentada com a exaltació i glorificació de Jesús. Per a l'evangeli segons Joan, la mort de Jesús

és el coronament de la seva manifestació de la glòria. La mort no és un abaixament i una humiliació sinó el pas vers la plenitud. La presentació joànica és en aquest punt molt allunyada de l'himne de la carta als Filipencs (2,5-11).

Una darrera cosa: el fruit es dóna mitjançant la mort. La mort és el que dóna vida. Convé subratllar que, en l'evangeli segons Joan, la mort no és un esdeveniment negatiu i pejoratiu. Per això la narració de la mort de Jesús de Joan és una veritable marxa triomfal. La creu no és un patíbul sinó un tron. La mort no és una derrota sinó una victòria.

Oriol Tuñí, SJ

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

□ **Dilluns** (litúrgia hores: 1a setm.): Is 7,10-14;8,10 / Sl 39 / He 10,4-10 / Lc 1,26-38 ■ **dimarts**: Nm 21,4-9 / Sl 101 / Jn 8,21-30 (Qualsevol dia d'aquesta setmana es pot dir la missa de lliure elecció amb les lectures següents: 2Re 4,18b-21.32-37 / Sl 1 / Jn 11,1-45) ■ **dimecres**: Dn 3,14-20.91-92.95 / Dn 3,52-56 / Jn 8,31-42 ■ **dijous**: Gn 17,3-9 / Sl 104 / Jn 8,51-59 ■ **divendres**: Jr 20,10-13 / Sl 17 / Jn 10,31-42 ■ **dissabte**: Ez 37,21-28 / Jr 31,10.11-12ab.13 / Jn 11,45-56 ■ **diumenge** vinent, Diumenge de Rams (lit. hores 2a setm.): Processó: Mc 11,1-10 (o bé: Jn 12,12-16). Missa: Is 50,4-7 / Sl 21 / Fl 2,6-11 / Mc 14,1-5,47 (o més breu: 15,1-39).

L'hora de Jesús és una magnitud present al llarg de tot l'evangeli segons Joan. Des del primer senyal a Canà («la meva hora encara no ha arribat», 2,4), passant per la festa de les tendes al mig de l'evangeli («encara no havia arribat la seva hora», 7,30; 8,20), fins al text d'avui: «Ha arribat l'hora» (12,23; cf. 12,27). Però l'arribada de l'hora no és un esdeveniment cronològic perquè l'hora arriba en el text d'avui, però també més endavant, quan Jesús es reuneix amb els deixebles per al comiat (13,1), i encara al començament de la pregària de Jesús (17,1). L'hora de Jesús no és un temps cronològic: és la plenitud del misteri de Je-

JESÚS DE NATZARET, PER BENET XVI

13. Jesucrist, el veritable anyell pasqual

En el context de la preparació a la Pasqua, podem considerar les paraules que va dir Joan Baptista en veure Jesús: «Mireu l'anyell de Déu, el qui treu el pecat del món» (Jn 1,29). Ja s'han fet moltes provatures d'interpretació d'aquestes paraules enigmàtiques, que en la litúrgia romana es diuen abans de la comunió. Què vol dir *anyell de Déu*?

Joachim Jeremias va senyalar la pista decisiva per entendre correctament aquesta paraula i per poder reconèixer que, també històricament, pot ser paraula del Baptista. En primer lloc, s'han de veure aquí dues referències de l'Antic Testament. En el Cant quart del Servent del Senyor (Is 53,7) es compara el servent sofrent de Déu amb un anyell que porten a matar: «Com els anyells portats a matar o les ovelles mentre les tonen, ell callava i ni tan sols obria la boca». L'altra referència és encara més important. Jesús va ser crucificat en una festa de Pasqua i calia veure en ell el veritable anyell pasqual que duia a compliment el significat de l'anyell pasqual de la sortida d'Egipte: el pas cap a la llibertat de la terra promesa. Mirat des de la Pasqua, el simbolis-

me de l'anyell és fonamental per comprendre degudament el Crist; aquest simbolisme el trobem en Pau (1Co 5,7), en Joan (Jn 19,36), en la primera carta de Pere (1,19) i en l'Apocalipsi (p.e. 5,6).

Jeremias indica encara que la mateixa paraula aramea *taljà* tant vol dir *anyell com noi, servent*. Així es pot pensar que la paraula del Baptista volgués assenyalar primerament el servent de Déu que amb el seu sofriment porta els pecats del món, però en la mateixa imatge també es podia veure encara el veritable anyell pasqual que, en un acte d'expiació, esborra el pecat del món. «Pacient com un anyell pasqual, el Redemptor que mor a la creu, mor en lloc dels pecadors; per la força expiadora de la seva mort innocent... ha esborrat la culpa de tota la humanitat» (ThWNT I, 343s).

Així com la sang de l'anyell pasqual va ser decisiva per a l'alliberament d'Israel, així també el Fill que es va fer servent, el pastor que es va fer anyell, emprèn la missió d'alliberar, no només Israel sinó el *món*, la humanitat sencera.

Joseph Ratzinger-Benet XVI
(Jesús de Natzaret, 1a part, Ed. Claret)

EL CRISTIANISME ARA I AQUÍ

És un camí de felicitat?

Em sento cridat a ser cristià. He estat educat en una família i en un context cristians. He estat iniciat en la vida de la fe, però, a la vegada, he pres distància d'allò que he rebut i ho he sotmès a crítica i a anàlisi racional. He arribat a la conclusió que no tinc motius de fons per abandonar allò rebut, si bé la manera de viure-ho és qualitativament diferent de la que van viure els qui em van precedir. No sóc cristià per una qüestió d'utilitat social, emocional, econòmica o espiritual.

No en sóc perquè em causi benestar emocional el fet de ser-ho, ja que molt sovint aquesta opció va acompanyada de l'experiència de l'angoixa, de l'abandó i de la desesperació. No és la utilitat, el mòbil principal. Massa vegades, des de la mentalitat hegemònica en la nostra cultura, les opcions vitals només es prenen en virtut del benefici utilitari i immediat que se'n pugui extreure.

No sóc cristià perquè ser-ho em faci immediatament feliç. Com en l'amor, quan s'estima algú no se l'estima pel bé que pugui causar, sinó perquè hi ha una Força interior que ens hi porta. Amb tot, crec sincerament que el cristianisme és una vida de felicitat que transcendeix el plaer corporal, però no l'exclou; que transcendeix també el gaudi individual i s'obre a la comunitat.

La fe és, com tota relació, oscil·lant. Els vincles no són generadors de felicitat sempre i en qualsevol circumstància; passen moments distints i també alts i baixos. El que dona felicitat en el vincle de la fe és la certesa que Déu és en mi, que m'estimula a ser millor persona però, a la vegada, m'accepta tal com sóc, amb les meves mancances i limitacions. Estic segur que la font eterna de l'amor raja incondicionalment. Aquest sentir-se incondicionalment estimat comporta, alhora, una profunda responsabilitat i empeny a estimar els altres, a ser agraït amb tot allò rebut.

Entenc el seguiment de Crist com un camí d'alliberament, com un camí legítim de felicitat, com un itinerari humanitzador. És una felicitat que deriva del fet de sentir-se estimat per Aquell que pot vèncer la mort.

Francesc Torralba
(Jesucrist 2.0, Ed. Pòrtic (Grup 62))

SANTORAL

25. ✠ Diumenge V de Quaresma. Solemnitat de l'Anunciació del Senyor, per l'arcàngel Gabriel a Maria de Natzaret; anomenada també Encarnació, i algunes advocacions: Portal, etc.; sant Ireneu, bisbe; sant Humbert, abat; santa Dula, mr.

26. Dilluns. Sant Brauli, bisbe de Saragossa (631-651); santa Màxima, mr.

27. Dimarts. Sant Alexandre, soldat mr.; sant Rupert (s. VII-VIII), bisbe de Worms, patró de Baviera; santa Lídia, mare de família, mr.

28. Dimecres. Sant Guntram (Gontran), rei franc; sant Sixt III, papa (romà, 432-440); sant Doroteu, abat.

29. Dijous. Sant Ciril, diaca i mr.; sant Eustaci, abat; santa Beatriu de Silva, vg., a Toledo.

30. Divendres. Sant Quirí, tribú romà mr., pare de Balbina; sant Règul, bisbe; sant Joan Clímac, abat.

31. Dissabte. Sant Benjamí, diaca i mr. (424) a Pèrsia; sant Amós, profeta; santa Balbina, vg. romana i mr.; beat Amadeu (†1472), duc de Savoia.

CULTURA DE LA COMPASIÓN

«Vivir juntos en familia»

La opció de l'Arca consisteix en acoger a las personas discapacitadas por el hecho de que se encuentran en necesidad y en peligro, no por el hecho de que sean cristianas. Por otra parte, no es nuestro propósito disponer únicamente de asistentes cristianos, unidos en el amor cristiano para *cuidar* de los débiles y los pobres.

Nuestro objetivo es vivir en comunidad con hombres y mujeres discapacitados, establecer vínculos con ellos y, de este modo, descubrir su llamada profética. Nuestra meta es crear una comunidad en la que los discapacitados sean miembros de pleno derecho con el propósito de entablar unas relaciones profundas que sirvan para sanarlos tanto a ellos como a los asistentes.

Muy frecuentemente, los discapacitados están más cerca de las bienaventuranzas que los asistentes; el vivir con ellos únicamente puede significar una ganancia, desde el punto de vista espiritual. Esta unidad en la comunidad entre asistentes y discapacitados constituye el núcleo y la esencia del Arca. Y si esto desapareciera un buen día, de modo que los asistentes pudieran vivir juntos una espiritualidad *más profunda* o pudieran tener una vida privada *más razonable*, menos atormentada y menos tensa, entonces El Arca dejaría de existir.

Nuestra terapia y nuestra propia vocación se basan precisamente en ese *vivir juntos en familia* que nos permite compartir, trabajar, orar, sufrir y celebrar juntos; nos permite crecer juntos en el amor, en la esperanza y en la libertad del corazón.

Jean Vanier
(Escritos esenciales. Ed. Sal Terrae)

ENTREVISTA

▶ FRANCESC GRABULOSA

La venerable Dorotea

La vida de la venerable Dorotea de Chopitea i de Villota és un exemple de la pràctica de la caritat organitzada i eficient. Casada amb el banquer Josep M. Serra i Muñoz a mitjan s. XIX i mare de sis filles, de família profundament cristiana, va vetllar perquè Barcelona tingués espais per acollir tots els exclosos. Va crear juntes d'asil, hospitals, escoles i diverses obres benèfiques —avui encara continuen vigents més de 30 institucions afavorides per ella. En la seva modèstia, volia arribar allà on no arribava l'acció pública. Actualment, Dorotea de Chopitea és venerable i té iniciada una Causa de beatificació, el vicepostulador de la qual és el P. Francesc Grabulosa i Novell, salesià. Dimarts dia 27, a les 20 h, se celebra una Eucaristia en record de la venerable Dorotea a la Parròquia de Maria Auxiliadora (pg. Sant Joan Bosco 70, Barcelona).

Com era Dorotea de Chopitea i com es donava als pobres?

Era una persona d'una vida espiritual profunda: Crist i la Verge Maria com a referents constants de la seva pietat. Educadora de la vida familiar, el seu cor generós la portava a eixamplar la seva vida i a l'acció envers els més desfavorits de la societat. Li va demanar insistentment a sant Joan Bosco la fundació d'una escola professional per a la formació dels obrers: «Els Tallers Salesians de Sarrià». Va posar totes les seves energies al servei del sector més humil de la ciutat.

Com va viure l'ancianitat?

A la fi de la seva vida li van demanar ajuda per fundar una altra presència educativa. S'havia reservat, en la seva ancianitat, unes 70.000 pessetes per subsistir. Eren les que faltaven per adquirir la casa per a escoles populars. I va dir aquesta frase: «El Senyor vol que mori pobre». Dorotea va donar vida, va implementar el contingut social d'amor i exemple cristià. Això ho deia una persona plena de fe i de fermesa espiritual. Un perfil de dona virtuosa, senzilla i en camí de santedat.

Com està la seva causa?

El procés que prova les seves virtuts està aprovat. Ella és venerable, però ara cal obtenir un miracle per tal de procedir a la seva beatificació —tindria aleshores culte local. Cal pregar perquè arribi aquest moment joios. Certament, el miracle d'una vida lliurada a la caritat, al bé, a l'Església, com a model de vida familiar i d'Església, és també una realitat a tenir en compte.

Òscar Bardají i Martín

AGENDA

ACTES I CONFERÈNCIES

Escola de Pregària amb el Sr. Cardenal. Gran celebració del Perdó, a la Catedral, divendres 30 març (20 h). Organitza Delegació Pastoral de Joves (t. 934 121 551).

Cloenda del bicentenari del naixement del beat Josep Tous. Dissabte 31 març: 10.30 h eucaristia a la Catedral de Barcelona, presidida pel cardenal Lluís Martínez Sistach. Seguidament, benedicció de la imatge col·locada al claustre de la Catedral. A les 12.30 h es durà a terme el lliurament de premis del concurs commemoratiu del bicentenari, al Col·legi Mare del Diví Pastor (c/ Bailèn, 38).

Facultat de Teologia de Catalunya (c/ Diputació, 231). Obra sacra amb motiu de la Setmana Santa, pel professor Jordi Agustí Piqué, de l'Abadia de Montserrat. Dimecres 28 març (12.10 h).

Parròquia de Sant Joan Baptista de Gràcia (pl. Virreina). Conferència quaresmal, per Mons. Sebastià Taltavull, bisbe auxiliar, dia 28 de març (20.30 h).

Associació Hispania Martyr (c/ Aragó, 268). Celebració del dia dels màrtirs espanyols. Dimecres 28 de març (18 h), missa presidida per Mons. Francesc Pardo, bisbe de Girona. A les 19 h el mateix bisbe parlarà sobre «Els sacerdots diocesans màrtirs de Girona».

Pastoral del Sord de Barcelona. Celebracions de Semana Santa interpretadas en lengua de signos para sordos: sábado 31 marzo (18.30 h) bendición de ramos y missa, en la Pquia. Sta. Teresa de l'Infant Jesús (Via Augusta 68, entrada por el jardí de c/ St. Marc).

Setmana Santa a la basílica de la Puríssima Concepció (c/ Aragó, 299). *Dijous* 29 (19.30 h) celebració comunitària del Perdó. *Diumenge* 1 d'abril (11 h) benedicció de rams al claustre; 13 h benedicció a la plaça; 19 h vespres solemnes; 19.30 h, representació escènica: «Es van trobar l'amor i el pecat». *Dijous Sant* (19 h) concert de música sacra (Veus Vives); 19.30 h missa de la Cena del Senyor (polifonia i solistes); 22 h vetlla de pregària tota la nit. *Divendres Sant* (8 h), ofici cantat de Tenebres i Laudes; 12 h celebració i cant de la Passió del Senyor. Predicarà Mons. Joan Godayol, bisbe emèrit; 18 h viacrucis pels carrers Aragó-Llúria-València-Bruc amb el Cos de Portants i música del conjunt Ministrers; 19.20 h adoració de la Creu i esce-

Setmana Santa a la Catedral de Barcelona De l'1 al 8 d'abril de 2012

- **Dia 1, Diumenge de Rams.** 10.15 h: Cant de Laudes. 11 h: Benedicció de palmes i celebració de l'Eucaristia (*Acte emès per Ràdio Estel*).
- **Dia 3, Dimarts Sant.** 11 h: Missa Crismal.
- **Dia 5, Dijous Sant** (Dia de l'amor fratern). 19.30 h: Missa de la Cena del Senyor (*Acte emès per Ràdio Estel*). 21.30 h: Rés de Completes.
- **Dia 6, Divendres Sant.** 10 h: Ofici de Lectura i Laudes. 15 h: al Pla de la Catedral, davant del Sant Crist de Lepant, adoració de Jesús crucificat; Sermó de les Set Paraules predicat pel M. I. Sr. Josep Vives i Trabal, canonge de la Seu. (*Acte emès per R. Estel i Ràdio Barcelona: OM 666-SER Catalunya*). —17 h: Acció Litúrgica de la Passió i Mort del Senyor (*Acte emès per Ràdio Estel*). —18.30 h: Viacrucis per l'avinguda de la Catedral.
- **Dia 7, Dissabte Sant.** 10 h: Ofici de Lectura i Laudes. —22 h: Vetlla Pasqual. Celebració de la Pasqua (El temple s'obrirà a les 21.30 h).
- **Dia 8, Dia de Pasqua.** 10.45 h: Cant de Laudes a l'Església de Sant Sever (c/ Sant Sever, 11). 11.30 h: a la Catedral, Eucaristia presidida pel Sr. Cardenal arquebisbe i benedicció papal (*Acte emès per Ràdio Estel*).

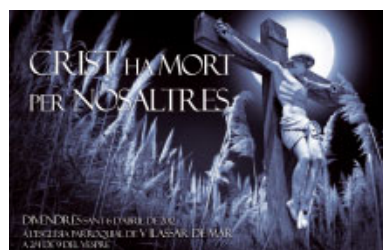
nes de la Passió. *Diumenge de Pasqua* (19 h), vespres solemnes amb processó a les fonts baptismals.

Celebracions a la Pquia. de la M. D. dels Àngels (c/ Balmes, 78). *Diumenge de Rams* (12 h) benedicció de rams, processó i missa d'infants. *Dijous* (17.30 h) missa per a persones grans i malalts; 19.30 h Cena del Senyor; 21.30 h vetlla eucarística. *Divendres* (9.30 h) ofici de lectura i laudes; 15 h meditació; 17.30 h commemoració de la mort del Senyor; 19 h meditació per la imatge i la música. *Dissabte* (10 h) ofici i laudes; 19.30 h vigília pasqual. *Diumenge* (12.30 h), Missa Solemne.

Formació carmelitana. La Gna. Trinidad González, serventa del Sagrat Cor de Jesús de Vic, presentarà els capítols 1 i 19 de *Las Fundaciones*, de Sta. Teresa d'Àvila amb la conferència «Fundació de Salamanca i consells a les prioros». Dilluns 26 març, 20 h, av. Diagonal 424 (Bcn); 21.30 h, al c/ St. Miquel 44 de Badalona.

Hospitalitat de la Mare de Déu de Lourdes. Celebrarà a Gavà la seva Diada de Germanor el diumenge 15 d'abril. Termini d'inscripcions: fins al dia 8, al c/ Consell de Cent 224, t. 934 874 009.

Trobada del Grup Hineni. Diumenge 1 d'abril (17.30-20.30 h) «Les coses i jo: el dinar en la meua vida i decisions. L'èxit i el reconeixement». Al c/ Duran i Bas 7-9, prèvia inscripció a l'Obra d'Exercicis Parroquials (www.obraejercicios.org) de dl. a dv. (10-13 h), després d'una trobada personal.

La Passió de Jesús, a la parròquia de Vilassar de Mar. És una escenificació de la Passió del Senyor que fan un grup de joves i adolescents amateurs de la parròquia de Sant Joan, de Vilassar de Mar. Són quadres escènics extàtics sobre els quals es va narrar la Passió, amb acompanyament de música. Ja fa 19 anys que es representa el Divendres Sant.

Festa de la Mare de Déu de la Cinta. Dissabte 31 març (11 h) missa a la parròquia de Sta. Maria del Pi. Durant l'ofertori les mares que esperen fills i les famílies que en tenen podran oferir-los a la Mare de Déu. Informació: t. 932 014 723.

Celebració de la Pasqua. Amb el lema «Viure a la frontera», la comunitat del Centre Passatge celebrarà la Pasqua a Begues, del 5 al 8 d'abril. Informació: t. 932 151 599.

Viacrucis el Divendres de Dolors. Dia 30 de març (20.30 h). Començarà a l'Església de la Santa Creu i Sant Pau (av. St. Antoni M. Claret, 167) i acabarà a la façana de la Passió de la Sda. Família. Seguirem el camí de Jesús amb la creu, escoltant l'E-

vangeli i fragments d'obres de grans autors, amb cants de cor i del poble. Organitzat per Comunió i Alliberament. Obert a tothom.

Amics del pare Pio de Pietrelcina. Dilluns 26 març (18.15 h) pregària i reunió dirigida per fra Valentí Serra, caputxí, a la Pquia. de la Concepció (c/ Llúria, 70) (t. 934 576 552).

EXERCICIS I RECESSOS

Per la Creu a la llum. Del 5 al 8 d'abril, per viure la Setmana Santa més *endinsadament*, tots centrats en la litúrgia del triduum sacram: podeu participar als exercicis espirituals en règim d'internat i silenci, preparats pels missioners de l'associació catòlica Lumen Dei (c/ Xuclà, 19). En castellà. Preu molt accessible. Més informació (t. 913 013 194).

LLIBRES

L'home com a misteri.

De Pere Codinachs, Editorial Claret, Barcelona 2011, 92 pàgines. Un llibre breu que tracta de l'home com a misteri a través del mètode interdisciplinari per poder captar millor les diverses facetes que el configuren. En sis capítols tracta de l'antropologia filosòfica, l'antropologia teològica, l'antropologia cultural i l'antropologia social i religiosa. El darrer capítol està dedicat a «educació, home i misteri». L'autor és llicenciat en ciències socials i en ciències morals i en aquest treball ens planteja l'home com un ésser complex i inesgotable, com ho constata l'enorme bibliografia existent sobre el tema.

Por vuestra merced.

De Mn. Joan Galtés, historiador. Anteriorment se dio notícia de la edició en catalán de este libro de 92 pàgines, pulcramente editado por Editorial Claret, con unas bellísimas fotografías de pinturas y esculturas de la Santísima Virgen. El libro recoge —ahora en la versión castellana— unas homilias y meditaciones pronunciadas por el autor en la basílica de Nuestra Señora de la Merced. Escribe el prólogo Mn. Jordi Farré, académico y párroco de la basílica parroquial de Nuestra Señora de la Merced y San Miguel Arcángel.

PALABRA Y VIDA

Las familias y la vida

El presidente del Consejo Pontificio para la Nueva Evangelización, Mons. Rino Fisichella, pidió a Barcelona y a otras once grandes ciudades europeas (Budapest, Bruselas, Dublín, Frankfurt, Lisboa, Liverpool, París, Turín, Varsovia, Viena y Zagreb) su participación en unos actos destinados a promover la nueva evangelización. En las dos reuniones que hemos celebrado los respectivos pastores diocesanos en la sede del Consejo Pontificio acordamos realizar unos actos comunes en cada una de las doce ciudades a lo largo de esta Cuaresma, involucrando a las parroquias, comunidades e instituciones de la diócesis en la medida de lo posible.

Con esta iniciativa, realizada en doce grandes ciudades europeas, se quiere poner de relieve que la Iglesia debe ser consciente de que su razón de ser es evangelizar, esto es, dar a conocer a los hombres y las mujeres de cada época la persona de Jesús, nuestro Salvador, y su Evangelio. También se ha querido poner de relieve que el obispo es, en cada Iglesia diocesana, el primer evangelizador.

Así pues, los obispos de las doce Iglesias diocesanas que hacemos la Misión Metrópolis nos hemos propuesto dar tres catequesis o exposiciones de la fe cristiana adaptadas a tres grupos de personas: una a los

catecúmenos, otra a los jóvenes y una tercera a las familias. Ayer, a las cinco de la tarde, en la basílica de la Sagrada Familia, tuvimos la catequesis dirigida a las familias. El pasado día 18 de diciembre, con motivo de la celebración del Día de la Familia, ya invité a las familias a esa eucaristía de ayer. Nos reunimos la vigilia de la celebración de la fiesta de la Anunciación del Señor, que celebra la Encarnación de Jesús en las entrañas virginales de María. No podíamos tener un mejor motivo para reflexionar sobre el valor de la familia y de la vida.

El matrimonio y el amor conyugal están ordenados por su propia naturaleza a la procreación y educación de los hijos. El matrimonio hace capaces a los esposos de la máxima donación posible de sí mismos, convirtiéndose en cooperadores de Dios para dar la vida a otra persona humana, al hijo. Así, los esposos, a la vez que se dan entre ellos, dan más allá de ellos mismos la realidad del hijo, reflejo viviente de su amor mutuo, signo permanente de la unidad conyugal y síntesis viva de su ser de padre y de madre.

La vida humana desde el primer momento de su concepción es un obsequio maravilloso de Dios. Él ha creado esta vida y la valora muchísimo, por ello nos ha dado este mandamiento: «¡No matarás!». Este man-

damiento, también en sus contenidos más positivos de respeto, amor y protección de la vida humana, obliga a todos.

María, por obra del Espíritu Santo, concibió al Hijo de Dios en sus entrañas virginales. Jesucristo es el «fruto bendito del vientre» de la Virgen María. Y todos los concebidos aún no nacidos son también *frutos benditos* de Dios, ya que Él les ha otorgado la existencia en el seno materno. La maternidad es siempre una buena noticia porque está vinculada a una nueva vida humana que es la obra más excelsa de la creación.

El Concilio Vaticano II, en su mensaje conclusivo, hace una maravillosa llamada a las mujeres: «Vosotros estáis presentes en el misterio de la vida que empieza... Reconciliad a los hombres con la vida». La madre admira el misterio de la vida y con una intuición singular comprende lo que lleva dentro de ella. La madre acepta y ama como persona al hijo que lleva en su seno.

Deseamos que el respeto y el amor de las familias a la vida sea uno de los frutos de la Misión Metrópolis que estamos celebrando en Barcelona.

† **Lluís Martínez Sistach**
Cardenal arzobispo de Barcelona